

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

συναρτησίας θέλεις πάλιν, φίλτατῃ μου; Καὶ ταύτας τῇ ἀληθείᾳ ἀναγκάζεται τις νὰ προτιμήσῃ ἀπὸ τῶν μονοτύπων ἐξ Ἀνατολῆς ἀκουσμάτων, δυσθυμίας πληροῦντων πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἄλλα βεβαίως ἔπρεπε ν' ἀπασχολῶσιν ἡμᾶς γεγονότα, καὶ ὄχι πλέον σκέψεις καὶ λόγοι. Ἐπέπρωτο ἡμῶς καὶ τὴν φορὰν ταύτην πειθῆναι ἴσως νὰ κλίνωμεν τὸν αὐχένα εἰς τὰ ἐχθρικά τῶν φίλων μας κελεύσματα. Παραιτοῦμαι τὴν περαιτέρω εἰς τὰ τοιαῦτα διατριβὴν καὶ καταγίνομαι εἰς ὅ,τι ἡρωτῆθῃς ἀνωτέρω ἂν θέλῃς.

Ἐν τινὶ τῶν προηγουμένων φύλλων τῆς „Κλειῶς“ εἶπομεν πότε ἀναφέρεται τὸ πρῶτον ἀλεξιβρόχιον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἥδη εἰς τὰς ὀλίγας ἐκείνας γραμμὰς δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς ἐξῆς πληροφορίας. Ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς τῆς χρήσεως τῶν ἀλεξιβροχίων ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἦτον ἀντικείμενον τῆς χλεύης καὶ τοῦ γέλωτος τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ ἀγγλικοῦ ὄχλου, πολλὰ δὲ παρῆλθον ἔτη πρὶν ἢ ὁ λάος, ὡς συνέβη καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τέφου, τοῦ καφέ καὶ τῶν γεωμῆλων, συνειδήσει ἀρελῶς νὰ βλέπῃ τὰς διαφόρους ὀμβρελλικὰς καινοτομίας. Ἐν Παρισίοις μάλιστα ἐγένετο καὶ ἐπανάστασις τῶν διαφορῶν καὶ φορεοφόρων, οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνόησαν ὅτι τὸ ἀλεξιβρόχιον θ' ἀποβῇ ποτε εἰς ἐκ τῶν φοβερωτέρων ἀνταγωνιστῶν τοῦ ἐπιτηδεύματός των. Τὴν σήμερον τόσον διεδόθη ἡ χρῆσις τῶν ὀμβρελλῶν, ὥστε πρέπει τις νὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς στατιστικούς ἀριθμούς, ὅπως συλλάβῃ ἰδέαν τινὸς περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ὀμβρελλοποιίας. Ἡ βαθμιαία τελειοποίησις τῶν ὀμβρελλῶν ὑπῆρξε τόσον ποικίλη καὶ πολλαπλῇ, ὥστε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος τοῦτου εἰς οὐδένα ἄλλον κλάδον τῆς βιομηχανίας ἐδόθησαν, πιστεύομεν, τόσα βραβεῖα ὅσα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, τὴν ὀμβρελλοποιίαν. Ἐν ἔτει 1827 ὑπῆρχον ἐν Παρισίοις 115 ἐργοστασίαι ὀμβρελλῶν, ὧν ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν περιελάμβανε τὸ πᾶν 4,600,000 φράγκων ἐνιαυσίως. Ἐν τῇ λοιπῇ Γαλλίᾳ ἡ κατανάλωσις περιελάμβανε τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ποσοῦ τούτου, οὕτως ὥστε ἅπαν τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον τῶν ὀμβρελλῶν διεξήγετο ἀντὶ 7 ἑκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος. Ἐν ἔτει 1847 ὁ ἀριθμὸς τῶν παριστιανῶν ὀμβρελλοποιῶν εἶχε σπουδαίως ἀυξηθῇ, διότι μόνον ἐν Παρισίοις ὑπῆρχον 303 τοιοῦτοι, ἀπασχολοῦντες 1,200 ἐργάτας καὶ κάμνοντες ἐργασίας ἀντὶ 10 ἑκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος. Ἐν ἔτει 1860 οἱ ὀμβρελλοποιοὶ τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσος εἶχον ἀνέλθει εἰς 480 μετὰ 1508 ἐργατῶν, αἱ δ' ἐργασίαι αὐτῶν ἀνεπτύχθησαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 17 ἑκατομμυρίων φράγκων ἐνιαυσίως. Ἐν τῇ λοιπῇ Γαλλίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Λυὼν καὶ Βορδὼ εἶχεν ὁναπτύχθῃ ἐπίσης σπουδαίως ἡ βιομηχανικὸς οὗτος κλάδος καὶ ἀπέφερεν ἐτησίαν πρὸς τοὺς ἐξ ἑπτά ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἰπολογίζουσιν ἤδη ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατ' ἔτος κατασκευαζομένων ἐν Γαλλίᾳ ὀμβρελλῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς 30 ἕως 35 ἑκατομμύρια φράγκων. Ὁμοίως καὶ ἡ ἐξαγωγή γαλλικῶν ἀλεξιβροχίων μεγάλως ἀνεπτύχθη καὶ προώδευσεν. Ἐν ἔτει 1882 οἱ Γάλλοι ἀπέστειλαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 153,231 μεταξωτάς, 23,218 ἀλπάνια (ἐκ περουβιανῶν ἐρίου) καὶ 585,395 βαμβακεράς ὀμβρέλλας. Μόνῃ τῇ Τουρκίᾳ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσέγαγεν εἰς τὸ κράτος τῆς ἐκ Γαλλίας 24,815 μεταξωτὰ ἀλεξιβρόχια καὶ ἀλεξίγλια. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπίσης καὶ Γερμανίᾳ μεγάλοι ὑπῆρξαν αἱ πρὸδοι τῆς ὀμβρελλοποιίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Οἱ μικροσκοπικοὶ σχιζομύκητες, οἱ ὁποῖοι τοσάνις ἀναφαίνονται ὡς πρῶτον ἀσθενειῶν, πολλαπλασιάζονται, ὡς ὅλοι γνωρίζομεν, διὰ τμησεως, μετ' ἄλλους λόγους ἐν ἑκάστῳ βακτηρίδιον τέμνεται εἰς τὸ μέσον καὶ οὕτω γίνονται δύο βακτηρίδια. Διὰ νὰ γίνῃ τοιαύτη τμησις ἀπαιτοῦνται 20—30 λεπτὰ τῆς ὥρας, οὕτως ὥστε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐκ δύο γίνονται τέσσαρα τὰ βακτηρίδια, ἔπειτα ἐκτὸ καὶ μετὰ 24 ὥρας — μὴ τρομάζετε! — φθάνουσιν εἰς τὰ 16,777,220, μετὰ δύο δὲ ἡμέρας γίνονται 281 διλλιόνια καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα χρειάζομεθα 51 ἀριθμητικὰ ψηφία διὰ νὰ γράψωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ γεννηθέντων βακτηριδίων. — Ὡς πρὸς τὸ βάρος καὶ τὸν χώρον, ἐν καταλαμβάνουσιν, ἐγένον-

το μεταξὺ ἄλλων καὶ αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις. Εἰς ἓν κυβικὸν ὑποχλωμετρον δύνανται νὰ εὗρωσι τόπον πρὸς ἐγκατάστασιν 633 ἑκατομμύρια βακτηριδίων, καὶ ὅμως ἐνὸς καὶ μόνου τοιοῦτου οἱ ἀπόγονοι εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας πληροῦσιν ἡμίσειαν λίτρον, μετὰ παρέλευσιν δ' ἑπτὰ ἡμερῶν μάλιστα θὰ ἡδύνατο νὰ τοὺς περιλάβῃ ἡ Μεσόγειος θάλασσα, ὡς πρὸς τὸ βάρος δὲ — ἀκούσατε καὶ φρίξατε! — οἱ ἀπόγονοι ἐνὸς βακτηριδίου εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας συγίζουσιν 148,356 *καντάρια*! Δὲν εἶνε λοιπὸν ἄπορον, πῶς ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν διφθερίτιδα, τὴν τύφον,

τὴν χολέραν καὶ τὰς ἄλλας μiasmaticas νόσους καταβάλλεται τόσον ταχέως ὑπὸ τῶν ὅσων ἀφανῶν, ἄλλο τόσον καὶ τεραστίων κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτων ἐχθρῶν.

Ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς τοῦ „Bulletin officiel de la Compagnie du Canal de Suez“ περιέχει τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἑταιρίας πρὸς τὰς οἰκείας εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἤλεκτρικὸν φωτισμὸν τῶν πλοίων κατὰ τοὺς νυκτερινούς αὐτῶν διάπλους. Τὸ ἐπὶ τούτῳ πρόγραμμα θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ., περιέχει δὲ τοὺς ἐξῆς ὅρους. Ὁ δὲ ἤλεκτρισμὸς φωτισμὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ταχυδρομικὰ πλοῖα. Ὁ νυκτερινὸς πλοῦς ἐκ τούτου περιορίζεται ἀπὸ τοῦ Πόρτ-Σαΐδ μέχρι τοῦ 54. χιλιομέτρου, τοιοῦτοτρόπως ὅμως καθίσταται δυνατόν εἰς τὰ πλοῖα ἐντὸς μίας μόνον ἡμέρας νὰ διπλῶσιν ὅλην τὴν διώρυγα. Τὰ πλοῖα ὀφείλουσιν εἰς μὲν τὴν πρῶραν νὰ φέρωσιν ἤλεκτρικὸν φανὸν, οὗ αἱ ἀκτῖνες νὰ ἐκκινῶνται μέχρις ἀποστάσεως 1200 μέτρων, εἰς δὲ τὴν πρῶμην ἐπίσης ἤλεκτρικὴν λυχνίαν φωτίζουσιν τὸν περίεχόν χωρὸν μέχρι 200 ἢ 300 μέτρων. Διὰ τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἡ τελευταία αὕτη διάταξις ἔχει μεγίστην σημασίαν.

Ἐσχάτως ἐδιδάχθη ἐν Μονάχῳ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἡ „Κλυταιμνήστρα“ τραγωδία ὑπὸ Καρόλου Sieger καὶ ἔτυχεν ἐνδοσυϊσάδους ἐπιδοκιμασίας. Ὁ ποιητὴς καὶ οἱ ἡθοποιοὶ προσεκληθῆσαν καὶ ἀνευφημῆσαν δεκάκις ὑπὸ τοῦ δημοσίου.